

Čtvrtek, 19. ledna 2006

19. vyzývá ke stažení všech obvinění proti Stanislavu Dmitrijevkému a vyzývá ruské orgány, aby respektovaly svobodu sdělovacích prostředků a novinářů;
20. vyslovuje své politování nad tím, že návrh zákona, který posiluje kontrolu vlády nad nevládními organizacemi v Rusku, prošel tak snadno oběma parlamentními komorami a nezohlednil plně doporučení, která ve svém předběžném stanovisku k dané problematice vyjádřila Rada Evropy; doufá, že ještě před stvrzením účinnosti zákona svým podpisem může prezident Putin zajistit, že zákon bude plně v souladu s doporučeními Rady Evropy a že bude jasně formulován tak, aby zabraňoval obtěžování aktivistů z nevládních organizací působících v Rusku;
21. v této souvislosti vyzývá Radu a Komisi, aby vyvinuly maximální úsilí a podpořily vytváření a upevňování silné, živé, nezávislé a skutečné občanské společnosti v Rusku jako základní a nezbytné složky fungující demokracie;
22. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, vládě a parlamentu Ruské federace a Radě Evropy.

P6_TA(2006)0027

Struktura, témata a rámec pro hodnocení diskuse o Evropské unii

Usnesení Evropského parlamentu o období reflexe: struktura, témata a kontext pro hodnocení diskuse o Evropské unii (2005/2146(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na Niceskou smlouvu,
- s ohledem na Smlouvu o Ústavě pro Evropu,
- s ohledem na své usnesení ze dne 12. ledna 2005 o Smlouvě o Ústavě pro Evropu ⁽¹⁾,
- s ohledem na prohlášení hlav států a předsedů vlád ze dne 18. června 2005 k ratifikaci Smlouvy o Ústavě pro Evropu ze zasedání Evropské rady ve dnech 16. a 17. června 2005,
- s ohledem na Smlouvu o přistoupení Bulharské republiky a Rumunska k Evropské unii,
- s ohledem na stanoviska k období reflexe předložená Výborem regionů dne 13. října 2005 ⁽²⁾ a Evropským hospodářským a sociálním výborem dne 26. října 2005 ⁽³⁾ na žádost Parlamentu ⁽⁴⁾,
- s ohledem na závěry zasedání Evropské rady ze dne 15. a 16. prosince 2005;

⁽¹⁾ Úř. věst. C 247 E, 6.10.2005, s. 88.

⁽²⁾ CdR 250/2005 konec, dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.

⁽³⁾ CESE 1249/2005, dosud nezveřejněno v Úředním věstníku.

⁽⁴⁾ Body 9.1 a 9.2, P6_PV(2005)09-06.

Čtvrtek, 19. ledna 2006

- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro ústavní záležitosti a stanoviska Výboru pro zahraniční věci, Výboru pro průmysl, výzkum a energetiku, Výboru pro regionální rozvoj, Výboru pro zemědělství a rozvoj venkova, Výboru pro kulturu a vzdělávání, Výboru pro právní záležitosti, Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A6-0414/2005), vzhledem k tomu, že
- A. Smlouva o Ústavě pro Evropu byla podepsána hlavami států a předsedy vlád pětadvaceti členských států Evropské unie dne 29. října 2004 a znovu ji potvrdila Evropská rada ve svém prohlášení ze dne 18. června 2005,
- B. Ústava byla navržena Evropským konventem, který ve srovnání s dřívějšími postupy přípravy nových smluv dosáhl vyššího stupně otevřenosti, pluralismu a demokratické legitimacy,
- C. Evropský parlament schválil Ústavu ve svém usnesení ze dne 12. ledna 2005 více než dvoutřetinovou většinou jako „uspokojivý kompromis a obrovské zlepšení existujících smluv ... [který] poskytne stabilní a trvalý rámec pro budoucí rozvoj Evropské unie, který umožní její další rozšiřování a současně zajistí mechanismy pro její změnu, bude-li to nutné“,
- D. cílem reformy, o nichž Smlouva o Ústavě pro Evropu pojednává, je mimo jiné vyřešení dopadů rozšíření Unie ze dne 1. května 2004 a úspěch tohoto a budoucích rozšíření bude ohrožen, nebude-li Ústava ratifikována,
- E. třináct členských států⁽¹⁾, které představují většinu obyvatelstva Unie, od té doby Ústavu ratifikovalo v souladu s jejich ústavními předpisy, ve Španělsku a Lucembursku pomocí referenda,
- F. Francie a Nizozemsko po referendech pořádaných ve dnech 29. května 2005 a 1. června 2005 Ústavu odmítly ratifikovat, což vedlo k pozastavení ratifikačního procesu ve většině ze zbývajících deseti členských států,
- G. podle článku 48 Smlouvy o Evropské unii nevstoupí Ústava v platnost, pokud a dokud nebude ratifikována všemi členskými státy,
- H. prohlášení 30 přiložené ke Smlouvě o Ústavě pro Evropu uvádí, že „pokud po dvou letech od podpisu smlouvy o Ústavě pro Evropu tuto smlouvu ratifikovaly čtyři pětiny členských států a jeden nebo více členských států se při její ratifikaci setkalo s obtížemi, bude se touto otázkou zabývat Evropská rada“,
- I. je nezbytné respektovat rozhodnutí jak těch členských států a jejich občanů, které Ústavu ratifikovaly, tak i těch, jež ji neratifikovaly, a pečlivě analyzovat důvody negativních výsledků ve Francii a Nizozemsku,
- J. hlasy proti se jeví spíše jako vyjádření nesouhlasu se současným stavem Unie než jako konkrétní námitka proti ústavním reformám, ale výsledkem hlasování proti Ústavě je paradoxně zachování současného stavu a znemožnění reformy,

⁽¹⁾ Německo, Řecko, Španělsko, Itálie, Kypr, Lotyšsko, Litva, Lucembursko, Maďarsko, Malta, Rakousko, Slovinsko, Slovensko.

Čtvrtek, 19. ledna 2006

- K. Evropská rada tuto analýzu potvrdila ve svém prohlášení ze dne 18. června 2005, když poukázala na to, že „tyto výsledky nezpochybňují zájem občanů na budování Evropy“, ale že „občané nicméně vyjádřili znepokojení a obavy, které se musí zohlednit“; Evropská rada proto rozhodla o „období pro úvahu [které] umožní v každé z našich zemí širokou diskusi, do níž se zapojí jak občané, občanská společnost, sociální partneři, národní parlamenty, tak i politické strany“; předsedové vlád se shodli na tom, že v prvním pololetí roku 2006 přistoupí „k celkovému hodnocení diskusí v různých členských státech“ a dohodnou se „na pokračování ratifikačního procesu“;
- L. v uvedeném prohlášení předsedové vlád prohlásili, že ratifikační proces může pokračovat, a také se shodli na tom, že původní termín plánovaný pro vstup Ústavy v platnost (1. listopadu 2006) bude posunut,
- M. Evropská rada však nedefinovala jasně, jakým směrem by se období reflexe mělo ubírat, ani nestanovila žádné metody a rámec pro vyvozování závěrů a od té doby se zdá, že jí chybí politická vůle i schopnost podněcovat a řídit evropský dialog,
- N. Evropská rada pověřila v prosinci 2005 Komisi, aby předložila „úplnou, dalekosáhlou revizi zahrnující všechna hlediska výdajů EU, včetně SZP, a příjmů, včetně slevy pro Spojené království“ v letech 2008/09;
- O. období reflexe zahájily diskuse o kontextu spíše než o znění, o otázkách, jako je budoucnost evropského sociálního modelu, vyhlídky evropského hospodářství, rychlost rozšiřování, střednědobý rozpočet a jednotný trh služeb, z nichž všechny byly oblastí velkého zájmu,
- P. Komise zveřejnila svůj příspěvek k období reflexe s cílem obnovit důvěru veřejnosti v Evropskou unii tím, že bude podporovat národní diskuse a iniciativy na místní úrovni, což by ovšem nemělo všem evropským politickým orgánům bránit v tom, aby učinily společné snahy nebo aby v rámci své vedoucí úlohy braly vážně strategický význam Ústavy a politickou skutečnost předpokladů, na nichž spočívá úspěch,
- Q. je odpovědností národních parlamentů a Evropského parlamentu, aby se v období reflexe plně zhostily své úlohy, zejména prostřednictvím řady společných parlamentních fór, která „spustí, nasměrují a shrnou“ evropský dialog, (1)
1. potvrzuje své přesvědčení, že Niceská smlouva nepředstavuje životaschopný základ pro pokračování evropského integračního procesu;
 2. potvrzuje své odhodlání najít bez zbytečných průtahů ústavní řešení, které posílí parlamentní demokracii, transparentnost a právní stát, zakotví základní práva, rozvine občanství a zvýší schopnost rozšířené Unie jednat efektivně na poli domácí i zahraniční politiky; obává se, že bez tohoto ústavního řešení nebude Unie moci očekávat od svých občanů loajalitu, udržovat hybnou sílu integrace či se stát seriózním partnerem pro otázky světové politiky; připomíná svou podporu Smlouvě o Ústavě pro Evropu, která tyto cíle splní; vyzývá také, aby zasedání Evropské rady v červnu 2006 vyhlásilo stejný závazek k ústavnímu řešení pro budoucnost Evropy;
 3. uznává, že ratifikace Ústavy se nyní setkala s potížemi, které mohou být nepřekonatelné, nebudou-li přijata opatření, která by utišila obavy vyjádřené ve Francii, Nizozemsku i jinde;

(1) XXXIV. zasedání konference COSAC, 10. – 11. října 2005.

Čtvrtek, 19. ledna 2006

4. zdůrazňuje, že po přistoupení Bulharska a Rumunska už nebude možné Unii dále rozšířit na základě Niceské smlouvy;
5. připomíná, že politické problémy a institucionální slabiny, které měl Konvent řešit, přetrvávají – a ve skutečnosti se prohloubí – pokud a dokud nevstoupí v platnost reformy obsažené ve Smlouvě o Ústavě pro Evropu;
6. bere na vědomí, že mnoho vyjádřených obav se týká spíše obecných a specifických problémů v kontextu než samotného znění; domnívá se, že pokud bude dosaženo pokroku v těchto otázkách, bude snadnější nalézt řešení v souvislosti se zněním;
7. brání se návrhům vytvořit v průběhu ústavního procesu základní skupiny některých členských států; odsuzuje všechny návrhy na vytvoření koalicí některých členských států mimo systém EU; připomíná, že rozšířená spolupráce musí přispět k uskutečnění cílů Unie, zachování jejich zájmů a posílení integračního procesu a že musí být stále otevřena všem členským státům; z tohoto hlediska zdůrazňuje, že případný vznik takové spolupráce se nesmí uskutečnit v rozporu se snahami, jejichž cílem je dosáhnout bez zbytečného zpoždění Ústavy;
8. varuje, že při přijetí strategie založené na selektivním uplatňování Ústavy hrozí narušení konsenzu, který umožnil vytvoření rovnováhy mezi jednotlivými orgány a členskými státy, a tudíž zhoršení krize důvěry;
9. bere na vědomí, že v této fázi existuje pouze omezený počet demokratických reforem, které mohou být zavedeny bez změny smluv pouhou změnou jednacího řádu nebo interinstitucionální dohody – jako například transparentnost vytváření zákonů v Radě, zavedení formy občanské iniciativy, zdokonalení postupu výborů, plné využití přechodných ustanovení v oblasti spravedlnosti a vnitřních záležitostí a přísnější dohled každého národního parlamentu nad vládním spravováním záležitostí EU;
10. navrhuje využít současné období reflexe k oživení ústavního projektu na základě rozsáhlé veřejné diskuse o budoucnosti evropské integrace; domnívá se, že tento evropský dialog, jehož výsledky by neměly být předem odsuzovány, by měl vyjasnit a prohloubit konsenzus v otázkách Ústavy a vést současně i k jeho demokratizaci a měl by reagovat na kritiku a najít řešení v případech, kdy nebyla splněna očekávání;
11. vítá počátky široké diskuse o směřování politiky Unie, ale zdůrazňuje, že musí probíhat v kontextu překonávání ústavní krize a že definování směrů politiky na úrovni EU musí být přímo spojeno s pravidly, pravomocemi a postupy orgánů EU, jakož i s pravomocemi, které EU udělily členské státy, a mělo by vymezit otázky, které jsou společné v celé Evropě;
12. navrhuje, aby tento nový dialog, na který by se mělo pohlížet jako na šanci podpořit evropskou demokracii, proběhl a byl koordinován v celé Unii, aby byl strukturován podle společných témat a v realizovatelných fázích podle schváleného rámce hodnocení a aby byl navržen tak, aby vedl k rozhodujícím politickým volbám;
13. trvá na tom, aby veřejná diskuse probíhala na evropské i národní úrovni; varuje, že úzce zaměřené národní diskuse nepovedou ke změně národních stereotypů a že vnucený dialog bez jakýchkoliv politických cílů bude nejasný, až prázdný, a způsobí tak šíření nespokojenosti mezi evropskými občany;
14. navrhuje, aby Evropský parlament a národní parlamenty společně uspořádaly konference – „parlamentní fóra“ – za účelem povzbudit diskusi a krok za krokem vytvářet nezbytné politické závěry; vyzve ostatní orgány EU k účasti na těchto fórech;

Čtvrtek, 19. ledna 2006

15. uznává, že pro Evropskou unii a zejména pro Parlament je nanejvýš důležité zabránit dalšímu neúspěchu ústavního procesu; proto se zavazuje sehrávat v evropském dialogu spolu s národními parlamenty vedoucí úlohu spočívající především v tom, že bude ke každé podstatné otázce řešené Unií vydávat tzv. „Evropské listy“, které by mohly sloužit jako společná evropská osnova národních diskusí a které by společně s příspěvky národních parlamentů měly sloužit jako základ pro debaty vedené na parlamentních fórech;

16. uznává strategický význam toho, aby politické orgány podporovaly aktivní přístup ze strany sdělovacích prostředků (zejména televize, tisku a místního rádia) a aby je využily za účelem zveřejňování a posilování diskuse;

17. navrhuje, aby se první meziparlamentní fórum konalo na jaře 2006, tedy před červnovým zasedáním Evropské rady, aby bylo možné vyslechnout názory poslanců, národních i evropských s cílem vypracovat komplexní doporučení pro Evropskou radu k tomu, jak by měla Unie postupovat, aby našla východisko z krize;

18. navrhuje, aby první parlamentní fórum vymezilo omezený počet prioritních otázek o budoucnosti Evropy a řízení Unie, které by se měly řešit na dalších fórech a v širší veřejné diskusi, jako např.:

— Co je cílem evropské integrace?

— Jakou roli by měla Evropa sehrávat ve světě?

— Jaká je budoucnost evropského sociálního a hospodářského modelu v kontextu globalizace?

— Jak definujeme hranice Evropské unie?

— Jak posilujeme svobodu, bezpečnost a spravedlnost?

— Jak financujeme Unii?

19. domnívá se, že plodná diskuse o těchto základních tématech přinese nové vyhlídky pro evropskou integraci a připraví živnou půdu pro reformu společných politik v oblastech, v nichž panují rozpory;

20. dále se domnívá, že evropský dialog ústavní krizi překoná pouze tehdy, zapojí-li se do něj nejen všechny orgány EU, ale i národní a regionální parlamenty, místní samosprávy, politické strany, sociální partneři, občanská společnost, akademická obec a sdělovací prostředky; v tomto ohledu přisuzuje zvláštní význam praktickým podnětům z Evropského hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů;

21. požaduje, aby členské státy s pomocí Komise pořádaly širokou řadu veřejných setkání a debat ve sdělovacích prostředcích o budoucnosti Evropy – „fóra občanů“ – na národní, regionální a místní úrovni, v nichž by se diskutovalo o společně dohodnutých tématech; naléhavě žádá sociální partnery a organizace z řad občanské společnosti, aby se do těchto debat zapojili;

22. očekává, že politické strany budou ve svých vnitrostranických diskusích i při volebních kampaních klást mnohem větší důraz na evropský rozměr;

23. přivítal by petice občanů, které by přispěly k formování těchto debat;

24. naléhavě žádá Unii, aby přikládala mnohem větší význam kulturní a vzdělávací politice a uplatnila tak heslo z Ústavy „jednotná v rozmanitosti“;

25. upozorňuje na to, že evropský dialog neproběhne bez adekvátních finančních prostředků;

Čtvrtek, 19. ledna 2006

26. navrhuje, aby závěry období reflexe byly vypracovány nejpozději ve druhé polovině roku 2007 a aby v tomto období bylo jasně rozhodnuto o dalším postupu s Ústavou;
27. vítá prohlášení německé vlády o jejím záměru převzít během svého předsednictví Rady v první polovině roku 2007 iniciativu v otázce procesu ratifikace Ústavy;
28. bere na vědomí, že se Unii teoreticky nabízí řada možností, a to úplné upuštění od ústavního projektu, pokračování v ratifikaci nepozměněného současného znění, snaha o upřesnění či dodatky k současnému znění, přepracování nebo pozměnění současného znění s cílem jeho zlepšení nebo jeho kompletní přepracování;
29. domnívá se, že za kladný výsledek období reflexe by se považovalo to, kdyby stávající znění bylo zachováno, ačkoliv k tomu by mohlo dojít pouze za předpokladu, že by bylo doplněno o významná opatření, která by ujistila a přesvědčila veřejnost;
30. vítá úmysl rakouského předsednictví Rady předložit cestovní mapu pro období reflexe i budoucího ratifikačního procesu obecně;
31. vyzývá členy Evropské rady, aby převzali individuální i kolektivní odpovědnost za vstup Ústavy pro Evropu v platnost; trvá na tom, aby více sjednotili obsah i načasování národních kampaní a předkládali občanům důkazy o jejich politické vůli a vzájemné solidaritě;
32. bere v úvahu „plán D pro demokracii, dialog a diskusi“ (KOM(2005)0494), ale vyzývá Komisi, aby neuplatňovala pouze svou komunikační strategii, ale projevila i svůj závazek pomoci Unii vymanit se z jejích současných ústavních potíží;
33. podtrhuje, že Bulharsko a Rumunsko musí být zapojeny do všech výše uvedených činností;
34. vyzývá všechna sdružení a organizace občanské společnosti, aby vstup Ústavy v platnost zahrnuly mezi své priority pro diskuse a debaty;
35. v každém případě vyžaduje, aby bylo vynaloženo veškeré úsilí k zajištění vstupu Ústavy v platnost v průběhu roku 2009;
36. pověřuje svůj Výbor pro ústavní záležitosti, aby dohlédl na období reflexe, zejména pokud jde o přípravu parlamentních fór, vypracování pracovních dokumentů („Evropských listů“), shrnutí institucionálních diskusí a diskusí občanů, závěry a návrhy činnosti, která z nich může vyplynout;
37. v tomto duchu žádá Výbor pro ústavní záležitosti, aby úzce spolupracoval se všemi ostatními výbory, které mají přímý zájem na přípravě parlamentních fór a vypracování pracovních dokumentů pro tato fóra;
38. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení členům Evropské rady, Rady, Komise, národních a regionálních parlamentů členských států, Výboru regionů, Evropského hospodářského a sociálního výboru, bývalým členům Evropského konventu a parlamentům a vládám přistupujících a kandidátských zemí.